

In Memoriam Prof. dr. Frauke Ohl

(1966 – 2016)

De wereld stond even stil toen wij te horen kregen dat onze dierbare collega Frauke Ohl op 28 januari, veel te vroeg, op 50-jarige leeftijd is overleden. Frauke ging het gevecht tegen kanker uit alle macht aan maar ze heeft de ongelijke strijd uiteindelijk moeten opgeven.

Met meer mensen als Frauke zou de wereld een betere plek zijn. Zij was en blijft een voorbeeld voor ons. Haar passie, visie en onwrikbare inzet voor dierenwelzijn, de proefdierkunde, het duurzaam en vreedzaam samenleven van mens en dier hebben bijna tot de laatste dag richting aan haar leven gegeven.

Frauke was Hoogleraar Dierenwelzijn & Proefdierkunde en voorzitter van ons departement Dier in Wetenschap & Maatschappij. Daarnaast was zij voorzitter van de RDA, lid van het NCad, voorzitter van de Wetenschappelijke Adviescommissie Convenant Onbedwelmd Ritueel Slachten. Ook internationaal was Frauke actief in vele commissies. We zouden haar te kort doen met alleen het benoemen van haar functies. Ze was zoveel meer.

Wij hadden de eer om samen te werken met een gedreven biologe die haar inhoudelijke expertise, onder andere opgedaan als onderzoeker aan het Duitse Primatencentrum in Göttingen en aan het Max Planck Instituut voor Psychiatrie in München, combineerde met een sterke persoonlijkheid. Mede hierom werd zij in 2004 benoemd tot hoogleraar Dierenwelzijn & Proefdierkunde en in 2006 tot voorzitter van het departement DWM aan de faculteit Diergeneeskunde.

Frauke was een bron van inspiratie voor haar medewerkers bij het ontwikkelen en uitvoeren van onderzoek. In haar onderzoek stond voor Frauke de vraag centraal hoe emotionele en cognitieve processen bijdragen aan het vermogen van dieren om zich aan te passen aan een veranderende leefomgeving. Vanuit haar achtergrond als etholoog combineerde zij daarbij klassieke

ethologische en neurobiologische methodes. Het uiteindelijke doel van dit onderzoek was om de perceptie die een dier van zijn eigen emotionele toestand heeft te vertalen in een biologisch concept van dierenwelzijn. Dit wetenschappelijk streven is voor ons de grootste erfenis van Frauke. Wij zullen ons in de toekomst met daadkracht en enthousiasme hiervoor inzetten.

Het was belangrijk voor Frauke om haar kennis over dieren en hun welzijn te benutten voor alle dieren, onafhankelijk van de context waarin ze gehouden worden. Vanuit haar grote onderzoekservaring met wolven en honden schreef zij boeken over honden, hun gedrag en handleidingen voor eigenaren. Deze boeken, samen met de talloze interviews voor televisie, radio en kranten illustreerden haar diepe behoefte om wetenschappelijke kennis om te zetten in praktische oplossingen voor mens en dier.

Vanwege Fraukes expertise en haar diepe verbondenheid met levende wezens maakte zij deel uit van de evaluatiecommissie voor de Oostvaardersplassen over het management van grote herbivoren in opdracht van het ministerie van LNV. Zij was lid van de commissie die toezicht hield op dierenwelzijn tijdens de ruimingen in het kader van de Q-koorts bestrijdingen in Nederland in 2009. Dat Frauke hierbij zelf besmet werd met Q-koorts had geen invloed op haar inzet voor de dieren.

Frauke was zich altijd bewust van het grote belang van onderwijs en ze zette zich daar met groot enthousiasme voor in op facultair, nationaal en internationaal niveau. Voor haar was de ontwikkeling van participatie in onderwijs over proefdierkunde, dierenwelzijn en diergedrag vanzelfsprekend.

Frauke heeft altijd een balans weten te vinden tussen onderzoek, onderwijs en maatschappelijke activiteiten, getuige haar grote aantal wetenschappelijke publicaties, het organiseren van nationale en internationale congressen en vooraanstaand bestuurlijk werk.

Het is bijna onmogelijk om alle activiteiten van Frauke voor het voetlicht te brengen. We hechten er echter aan om aandacht te besteden aan twee onderwerpen die voor haar in de afgelopen tijd van zeer groot belang waren: het center voor 'Sustainable Animal Stewardship' en de masteropleiding 'Animal Welfare Management' aan de Universiteit Utrecht. Ondanks dat zij al van haar ziekte wist, stak zij veel energie in de realisatie hiervan. Frauke heeft met alle vertrouwen de verdere verantwoordelijkheid voor deze twee, voor haar zo belangrijke zaken bij haar departement neergelegd. Hiermee geeft zij richting aan onze toekomstige activiteiten. Wij zijn haar enorm dankbaar voor dit vertrouwen in ons departement.

Met Frauke Ohl verliezen wij een persoon die zich onvermoeibaar inzette voor haar streven om de wereld voor mens en dier beter te maken. Haar leiderschap, haar inspiratievermogen en haar vriendschap zullen niet worden gemist.

Medewerkers departement Dier in Wetenschap en Maatschappij.

«